

Folkedrab i Gaza - Hvem kaldte det det

„Hvis du er neutral i situationer med uretfærdighed, har du valgt undertrykkerens side. Hvis en elefant har sin fod på musens hale, og du siger, at du er neutral, vil musen ikke værdsætte din neutralitet.“

— Desmond Tutu

Indledning

At kalde Israels handlinger i Gaza for folkedrab er ikke provokerende retorik; det er den præcise anvendelse af international lov på overvældende beviser. Ifølge Folkedrabskonventionen fra 1948 er anerkendelse af folkedrab ikke valgfrit — det pålægger stater bindende forpligtelser til at forebygge og straffe. At se på Gaza i dag og stadig nægte at kalde det folkedrab er at tage undertrykkerens parti.

Lækkede direktiver fra medier og forsigtige formuleringer fra institutioner som FN afslører en bevidst undgåelse af ordet „folkedrab“. Men ord betyder noget: folkedrab er en forbrydelse under international lov, ikke en metafor. At nægte det, når tærsklen er nået, er at muliggøre det. Som Tutu advarede, er neutralitet i lyset af alvorlig uretfærdighed medskyldighed.

Denne artikel dokumenterer erklæringer, juridiske fund og advarsler — fra stater, organisationer, eksperter og domstole — der har gennembrudt tavshedens sammensværgelse og navngivet Gazas lidelser for, hvad de er.

Eksplícitte erklæringer om folkedrab

- **Europæisk Center for Forfatningsmæssige og Menneskerettigheder (ECCHR, Berlin)** — 10. december 2024: Konkluderede, at Israel begår folkedrab i Gaza.
- **Amnesty International Tyskland** — 29. juli 2025: Erklærede, at Israels bevidste sultpolitik udgør folkedrab.
- **Medico International** — 29. juli 2025: Fordømte Israels systematiske ødelæggelse af Gaza som folkedrab.
- **Tyrkiet** — Præsident Erdoğan: Leverede dokumenter til ICJ for at bevise Israels folkedrab.
- **Sydafrika** — Januar 2024: Anlagde sag om folkedrab mod Israel ved ICJ.
- **Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC)** — December 2023: Erklærede Israels krig for „massefolkedrab“ og støttede Sydafrikas sag.
- **Saudi-Arabien** — Kronprins Mohammed bin Salman, november 2024: Kaldte Israels kampagne for „kollektivt folkedrab“.
- **Malaysia, Indonesien, Pakistan** — Støttede eksplícit folkedrabsrammen ved ICJ-høringer.

- **FN's særlige udvalg om israelske praksisser** — November 2024: Fandt, at Israels handlinger „er i overensstemmelse med karakteristikaene for folkedrab“.

Juridiske fund

- **Den Internationale Domstol (ICJ), Sydafrika mod Israel (2024)** — Fandt en „plausibel risiko for folkedrab“ i Gaza; udstedte foreløbige foranstaltninger, der beordrede Israel til at forhindre folkedrabsgerninger og tillade humanitær hjælp.
- **ICJ, Bosnien mod Serbien (2007)** — Fastlagde, at stater har en pligt til at handle, når de bliver opmærksomme på en alvorlig risiko for folkedrab, ved at bruge alle rimeligt tilgængelige midler.
- **Videnskabelig og ekspertmæssig konsensus (2023–2025):**
 - Raz Segal (folkedrabsekspert): Kaldte Israels angreb for „en lærebogssag om folkedrab“.
 - William Schabas (tidligere formand for FN's Gaza-undersøgelse): Bekræftede, at elementer af folkedrab var til stede.
 - Francesca Albanese, Balakrishnan Rajagopal, Chris Sidoti og over 800 forskere har underskrevet offentlige breve eller udstedt erklæringer, der anvender folkedrabsrammen på Gaza.

Mediernes og institutionernes undgåelse af „folkedrab“

- **New York Times:** Lækket redaktionelt notat fra 2024 instruerede journalister om at undgå termer som „folkedrab“, „etnisk udrensning“ og „Palæstina“. Foretrak en steriliseret „krigs“-ramme; følelsesladede termer blev reserveret til israelske ofre.
- **Vestlige medier:** Store medier anvendte sjældent termer som „massakre“ eller „udslagting“ om palæstinensere, selv midt i massive civile tab.
- **FN:**
 - Senior embedsmænd (f.eks. Tom Fletcher, Martin Griffiths) advarede i 2025 om en udfoldende folkedrab.
 - Alligevel insisterer FN som institution på, at kun domstole kan foretage formelle folkedrabsbestemmelser — en juridisk holdning, der ofte bruges til at retfærdiggøre politisk neutralitet.
 - **Klargøring:** Der er ingen juridisk barriere, der forhindrer FN-agenturer eller medlemsstater i at anerkende folkedrab, når dets karakteristika er til stede. Juridisk dom fra domstole er ikke en forudsætning for moralsk eller politisk anerkendelse.

Denne undgåelse — både i medier og internationale institutioner — illustrerer artikelens centrale påstand: neutralitet er medskyldighed, tavshed er benægtelse.

Staters pligt til at handle

Folkekrigskonventionen (1948) og ICJ's Bosnien-dom (2007) er entydige: Når en stat bliver opmærksom på en alvorlig risiko for folkekrig, har den en juridisk pligt til at handle for at

forhindre det. Denne pligt er ikke symbolsk eller retorisk — den kræver konkrete foranstaltninger.

Stater skal anvende *alle* rimeligt tilgængelige midler til at påvirke gerningsmanden og stoppe folkedrabet. Dette inkluderer: - Indkaldelse eller udvisning af ambassadører - Afbrydelse af våbenoverførsler - Indførelse af økonomiske og diplomatiske sanktioner - Udstedelse af internationale arrestordrer - Og, hvis nødvendigt, overvejelse af kollektiv militær intervention under kapitel VII i FN's charter

Forpligtelsen omfatter både **adfærd** og **resultat**: gestusser er ikke nok. Passivitet er medskyldighed.

Som Mario Savio erklærede i 1964:

„Der kommer en tid, hvor maskinens drift bliver så afskyelig, gør dig så syg i hjertet, at du ikke kan deltage. Du kan ikke engang passivt deltage. Og du må lægge dine kroppe på tandhjulene og på hjulene, på håndtagene, på hele apparatet, og du må få det til at stoppe. Og du må vise folkene, der driver det, folkene, der ejer det, at medmindre du er fri, vil maskinen blive forhindret i at fungere overhovedet.“

Folkekrabsmaskineriet kværner videre i Gaza. Stater, der ser væk, eller værre, bevæbner gerningsmanden, smører dens hjul.

Afsluttende bemærkning

Den Internationale Domstol vover at prædike om at redde planeten med højtravende klimadomme, men tøver over for en aktiv, tv-transmitteret folkekrab. Gaza er pulveriseret til en kirkegård af knuste liv, mens de, der har magten til at gribe ind — staterne, der underskrev Folkekrabskonventionen — forbliver lammet af politik eller medskyldige gennem støtte.

Dette er skylden hos dem, der bevæbnede massakren, tav om sandheden og beskyttede gerningsmanden, mens Gaza brændte.

Forestil dig — dit folk tvunget til at bo i telte under nådeløs bombing, sultende, nægtet medicin, ser dine børn dø en efter en, mens verdens mest magtfulde stater bevæbner massakren og vover at tale om „neutralitet“.

Neutralitet er ikke neutralitet. Det er at tage parti med undertrykkeren.

Denne hykleri fortjener intet andet end fordømmelse. Historien vil huske ikke kun gerningsmændene til dette folkekrab — men også medskyldige.

Referencer

1. **ICJ's foreløbige foranstaltninger** – *Den Internationale Domstol*, „Anvendelse af Konventionen om forebyggelse og straf af forbrydelsen folkekrab i Gazastriben (Syd-

afrika mod Israel), Kendelse af 26. januar 2024.”

2. **Bosnien mod Serbien** – *ICJ-dom*, „Sagen vedrørende anvendelse af Konventionen om forebyggelse og straf af forbrydelsen folkedrab (Bosnien-Hercegovina mod Serbien og Montenegro), Dom af 26. februar 2007.”
3. **Raz Segal** – *Jewish Currents*, „En lærebogssag om folkedrab”, oktober 2023.
4. **William Schabas** – Forskellige offentlige interviews og panelerklæringer (2024–2025).
5. **Francesca Albanese m.fl.** – Fælles breve fra FN-eksperter til medlemsstater, 2024.
6. **New York Times-notat** – Lækket redaktionelt vejledning, april 2024 (via *The Intercept*).
7. **OIC-erklæring** – „OIC’s ekstraordinære islamiske topmøde-erklæring om Gaza”, december 2023.
8. **ECCHR-erklæring** – ECCHR’s pressemeddelelse, december 2024.
9. **Amnesty International Tyskland** — Erklæring om sult som folkedrab, 29. juli 2025.
10. **Medico International** — Erklæring om Gazas ødelæggelse, 29. juli 2025.
11. **FN’s særlige udvalgsrapport** — Årlig rapport, november 2024.
12. **Udtalelser fra globale sydstater** — ICJ-høringer, 2024–2025.